FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 33, št. 04
APRIL 2013

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇨ **VELIKA NOČ**
- ⇨ **FRANČIŠEK**
- ⇨ **ČERIN**
- ⇨ **KOMENTAR**

VELIKONOČNO VOŠČILO 2013!

Velika noč je praznik Jezusovega in našega vstajenja. Apostol Pavel je imel izkustvo vstalega Zveličarja pred Damaskom, zato je odločno zatrjeval: »Če pa Kristus ni vstal, potem je prazna tudi naše oznanilo, prazna tudi vaša vera (1Kor 15,14).

Samo zato, ker je Jezus zares vstal in so ga učenci po hudih dvomih in zmedenosti večkrat doživeli kot tistega, ki je vstal in živi, so po delovanju Sv. Duha začeli verovati vanj in zbrali pogum, da so to vero oznanjali in zanjo umirali. On ima zadnjo besedo. On je odvalil kamen, ki je zapiral grob, ko je odvalil tudi vse druge kamne zla, ki nas pritiskajo k tlom in zapirajo v vsakovrstno sužnost.

Kristjani smo poklicani, da za to vero pričujemo ne glede na ugodne ali neugodne okoliščine življenja.

Vsem članom našega župnijskega občestva

ter vsem ljudem dobre volje želim, da bi tudi letos – ne glede na vse hudo, ki ga doživljamo – bila velika noč naš srečen in vesel največji praznik.

Posebno globoko velikonočno upanje in močno tolažbo želim vsem, ki doživljate preizkušnje in nesreče, izgube in stiske. Naj vas vstali Gospod Jezus napolni z mirom in pogumom.

Blagoslovljene in vedre velikonočne praznike!

Vaš župnik Janez in duhovni pomočnik Rafael.

SVETI OČE FRANČIŠEK – MOŽ SVETEGA DUHA

Grb svetega očeta Frančiška

V teh dneh nas je verski in drugi tisk kar dobro informiral o našem novem svetem očetu. Tu pa je še nekaj dodatnih »podatkov«, ki še drugače izrisujejo njegovo veličino.

Številni duhovniki in poznavalci opozarjajo, da veliko pove že moto, ki si ga je *Jorge Mario Bergoglio* – izgovori se: Hórhe Márjo Bergógljo, ital. izgovarjava priimka je *Bergóljo*, ime *Jorge* je po naše »Jurij« – izbral ob svoji posvetitvi v škofa leta 1992: *Miserando atque eligendo* (približen prevod »usmiljenja potreben, vendar izbran«). Moto je vzet iz ene izmed homilij sv. Bede Častitljivega na Evangelij po Mateju: »*Jezus je zagledal pri mitnici sedečega moža, Mateja po imenu, in mu rekel: Hodi za menoj!* Videl ga ni toliko s telesnimi očmi, kot z usmiljenjem v svoji notranjosti. Zagledal je pobiralca davkov

in se ga usmilil ter ga izbral za apostola. Dejal mu je: *Hodi za menoj*« (iz *Brevirja*, drugo berilo na praznik sv. Mateja, 21. september). Že ob Frančiškovem prvem javnem delovanju je bilo nemogoče spregledati, kako skromen, preprost in ponižen je ter kako pretanjen čut za družbeno pravičnost ima, nekoliko manj pa je bilo zaslediti, da je tudi velik intelektualec (kar za nekoga, ki je član jezuitskega reda, nikakor ne preseneča), ki ima v mezincu vso klasično filozofijo in teologijo. Njegov najljubši pesnik je na primer Friedrich Hölderlin, ki velja za najtežje razumljivega pesnika evropske književnosti. Prav iz njegove intelektualne in duhovne usmerjenosti pa je mogoče tudi zaslutiti, kakšen bo njegov pontifikat. V tem oziru je treba opozoriti na njegovo zadnjo knjigo »V nebesih in na zemlji« (*Sobre el cielo y la tierra*, Buenos Aires 2010), ki jo je, zanimivo, napisal skupaj z uglednim rabinom Abrahamom Skorko. V njej skupaj z njim odgovarja na različna vprašanja o Bogu in o moralnih vprašanjih, pa tudi o sodobnem ateizmu in kapitalizmu. Za Bergoglia je izjemno pomemben dialog, zato v tej knjigi pravi: »Dialog se poraja iz spoštovanja do druge osebe, iz prepričanja, da drugi hoče povedati nekaj dobrega. Predpostavlja, da je v srcu prostor za njegovo stališče, mnenje in predlog. Dialog vzbuja prisrčen sprejem, ne vnaprejšnjo obsodbo. Da bi se lahko pogovarjali, je nujno treba znati zmanjšati obrambo, odpreti vrata svoje

Frančišek (Jorge Mario Bergoglio)

Bergoglio kot študent kemije

hiše in izžarevati človeško toplino.« Judovska skupnost po svetu Frančiška dobro pozna in se je njegove izvolitve zelo razveselila. Pričakovati je, da bodo odnosi med katoliško Cerkvijo in Judi postali še veliko tesnejši in prisrčnejši. Že Janez Pavel II. je v tem oziru naredil veliko. Opravičil se jim je za vse zlo, ki jim ga je Cerkev naredila v zgodovini in jih imenoval za naše starejše brate.

Na drugi strani je Bergoglio znan tudi po svoji ljubezni do pravoslavne Cerkve, naših vzhodnih bratov v Kristusu. Menda dobro pozna bizantinski obrednik, saj je bil nekdaj v tesnih stikih z nekaterimi ukrajinskimi grkokatoliki. Pa tudi samo dejstvo, da je na njegovi posvetitvi prisostvoval patriarh Bartolomej (Jernej) I. Carigrajski zelo veliko pove. Prvič po letu 1054, ko je prišlo do razdora med zahodno in vzhodno Cerkvijo, se je zgodilo, da je bil kak pravoslavni patriarh navzoč ob posvetitvi rimskega škofa.

Frančišek je mož, ki je naklonjen spremembam. Že kot kardinal je opozarjal na nevarno »novo« klerikalizacijo v katoliški Cerkvi, nad težnjo po statični in okosteneli Cerkvi, v kateri se vse vrti okoli »klera«, »hierarhije«. V nekem intervjuju iz leta 2007 je izjavil: »Zgodnji teologi so govorili, da je duša nekak čolnič z jadrom, Sveti Duh pa je veter, ki veje v jadro in tako čoln pomika naprej. Sunki vetra so torej darovi Duha. Brez njegove moči, brez njegove milosti ne moremo naprej. Sveti Duh nam daje vstopiti v Božjo skrivnost in nas s tem, ko nas spravlja v evangelizacijo, rešuje od nevarnosti gnostične Cerkve in od nevarnosti Cerkve, ki bi bila sama sebi namen. [...] Klerikalizacija je problem. Duhovniki klerikalizirajo laike in laiki prosijo, da bi bili klerikalizirani. V resnici gre za grešno razmerje.«

Kakor koli že, gotovo bomo v pontifikatu svetega očeta Frančiška priča velikim rečem.

Alen Širca

DOBER POTROŠNIK MORA BITI NEZADOVOLJEN

Tretji četrtek v marcu smo v okviru Nikolajevih srečanj v Logatcu gostili nadvse zanimivega gosta, ki je s svojim več kot dvournim razgibanim predavanjem prisotnim odpiral oči glede sodobnega nakupovanja. Aleš Čerin, mnogim znan po akciji »*1 evro na dan*«, je na prvi prosojnici svojega predavanja »*Bolj preproste izbire: koliko je zame dovolj*« postavil fotografiji potice in starega »fička«, ki v nas izzoveta nostalgijo po starih, dobrih časih. A daleč od tega, da bi s tem predavatelj želel obujati spomine na preteklost, ampak je želel s predavanjem postaviti ogledalo našemu trenutnemu dojemanju materialnih dobrin.

Zakaj gostu, ki pride na obisk, ne ponudimo kompota ali vode iz pipe, zakaj ne zašijemo več nogavic in ne zakrpamo obrabljenih superg? Raje ponudimo »plastificiran« sok, kupimo nove nogavice in malo rabljene superge zavržemo. Pa ni bilo vedno tako. V zgolj nekaj zadnjih desetletjih smo postali družba »stran metanja«. Vzorec, da se popravljati pač ne splača, se je podzavestno vrinil tudi v naše medosebne odnose, ki jih tako kot dobrine velikokrat enostavno odvržemo. Predavatelj je nazorno prikazal dve skrajnosti: njegov stari oče si je prvo obleko kupil za svojo poroko, nosil jo je celo življenje za k maši in na koncu še v krsti. Ena obleka za eno osebo za celo življenje – danes pa nam modna industrija najmanj dvakrat na leto zamenja modne zapovedi.

Začetke sodobnega potrošništva zasledimo v manifestu ameriškega ekonomista Viktorja Lebowa iz leta 1955, v katerem je opredelil potrošništvo kot idealen način življenja, ki bo osnova za družbeno sprejetost in bo hkrati zadovoljil duhovne potrebe posameznika. In res, kapitalizmu je uspelo spremeniti nakupovanje v pravi pravcati obred (ritual). Ni čudno, da so zato danes cerkvena svetišča prazna, nakupovalna svetišča pa polna (in to ne samo med tednom). Redkokdaj se vprašamo, kdaj imamo dovolj in kaj je odvečno v našem življenju. Ekstremni potrošniški miselnosti smo podlegli, ker ne razmišljamo več kritično, ampak nas reklame ter izložbe zlahka premamijo. Ne kupujejo več naše potrebe, ampak naše oči. Dober potrošnik je nezadovoljen človek, ki išče potešitev v tem, kar lahko dobi na policah in s tem vstopi v začaran krog potrošništva.

Reklame, s katerimi nas neprestano bombardirajo, nas prepričujejo, da bomo zadovoljni le, če bomo določen izdelek imeli. Trgovska ponudba raste iz meseca v mesec, iz leta v leto, mi pa kar nekako pozabljamo, da je ta rast umetna

Foto: Anže Mihevc

in da nobena stvar v naravi ne raste stalno. Podobno kot volivci na volišču, kupci v trgovini vsak dan oddamo svoj glas. Volimo izdelke, ki nam jih bodo ravno zato, ker smo jih izbrali, ponudili še v prihodnje. Zaradi pretiranega zadovoljevanja umetno ustvarjenih potreb ne znamo več preprosto živeti. Potrošništvo nas je razvadilo in uspavalo, da smo znanje tisočletij dobesedno (!) pozabili. Koliko družin (zlasti mlajših) v Logatcu še obdeluje zemljo in zna pridelati domačo hrano ali speči hlebec kruha brez uporabe kruhomata?

V zahodnem svetu zavržemo kar tretjino pridelane hrane – od tega veliko večino še preden pride do trgovine (190 kg na prebivalca letno), seveda pa tudi po tem, ko jo že kupimo (90 kg na prebivalca letno). Medtem ko si za 1 euro ne moremo privoščiti niti cele kavice, lahko Pedro Opeka zanj dobi 2 kg (!) riža s katerim lahko nahrani lačne s smetišča. Kako dolgo se bo zahodni svet še utapljal v požrešnosti? Letos bo po nekaterih napovedih na svetu več ljudi umrlo zaradi debelosti kot zaradi lakote. Nihče nam tudi ne pove, da delamo dva dni v tednu samo za avtomobil, ki ga vozimo (sami si lahko izračunate na http://www.focus.si/avto.html). Če bi se npr. odpovedali enemu avtomobilu, bi tako prihranili 100 dni na leto.

Gost je opisal razliko med družino Melander iz Nemčije, ki porabi 375,39 EUR in družino Aboubakar iz Čada, ki porabi le borih 0,98 EUR za hrano za cel teden (podatki iz leta 2006).

Res je, da materialne dobrine po planetu niso enakomerno razporejene, saj Bog ni dal vsem enakih možnosti, kakor tudi ni dal služabnikom v priliki enakega števila talentov. Koliko talentov ima samo naša ljuba domovina, pa se jih ne dobro zavedamo in zanje nismo vedno hvaležni. Ali imamo pri vseh podarjenih talentih pravico ne pomisliti na sočloveka, ki je v večji potrebi od nas? Ali ne bi načelo, delaj svojemu bližnjemu to, kar želiš, da bi tvoj bližnji naredil tebi, prenesli tudi na našo skupnost in našo generacijo? Zakaj ne bi naša skupnost delala drugi skupnosti to, kar želimo, da bi druga skupnost naredila nam? Zakaj ne bi naša generacija pustila naslednji generaciji to, kar je prejšnja generacija pustila nam? Vredno se je potruditi in

vsaj poskusiti! Za našo razvajenost, lenobo in godrnjanje se ne moremo več izgovarjati na trgovce, multinacionalke ali državo. Preprosto, pustili smo se prepričati, zato je stanje duha takšno, kakršno je. Rešitev ni v spremembi politike, ampak v tem, da se zazremo vase in se prostovoljno odločimo za bolj preprosto življenje, v katerem bodo tudi odnosi bolj preprosti in boljši. Če bomo mi bolj preprosto živeli, bodo tako nekateri lahko preprosto – živeli! (Več razmišljanj Aleša Čerina najdete na http://www.edusatis.si/preprostost/)

V okviru kulturnega programa je na violino zaigrala Ema Verdinek, na klavir pa Ana Rus iz Glasbene šole Logatec, za kar se jima najlepše zahvaljujemo. Še posebej se zahvaljujemo obiskovalcem predavanja za vaš velikodušni dar, ki je namenjen misijonarju Pedru Opeki za projekt »Obrok riža na dan – vsak dan«.

Ob tej priložnosti bi radi še najavili naslednja gosta Nikolajevih srečanj: dr. Tadeja Strehovca 11. aprila, ki bo govoril o izzivih sodobne družbe za kristjane, in Berto Golob, s katero se bomo 16. maja pogovorjali o vrednotah, za katere je vredno živeti.

Pripravljalna ekipa NS

KARITAS KAKOR MOZAIK

Vsi obiskovalci so verjetno opazili, da je bil naš koncert malo drugačen. K organizaciji je pristopil gospod Marjan Grdadolnik, ki je z vrhunskimi glasbeniki navdušil občinstvo. Sodelovali so še otroci: združeni mladinski pevski zbor z zborovodkinjo Estero Stojko in skupina Nazaret z mentorico Kati Dolenc. Za malo drugačno vzdušje pa so poskrbeli skupina Folk idoli ter folklora iz Hotedršice. skavti so nas nasmejali z odličnim skečem, obenem pa so poskrbeli za pripravo prostora v večnamenski športni dvorani in nato tudi vse pospravili.

Da pa želodčki niso bili prazni so članice Karitasa, poskrbele tudi za to, saj so napekle peciva in ostalih dobrot.

Tudi župan gospod Berto Menard je prisostvoval in bil dobrodelen, brez njegove dobrote tudi ne bi vse potekalo tako, kot je. Zato lahko rečemo, da je bil naš koncert kakor mozaik, sestavljen iz vidnih in nevidnih sodelavcev.

Zahvaljujemo se vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je koncert bil. Iskrena hvala vsem darovalcem, ki znajo prisluhniti in prinesejo hrano ter primaknejo tud kak evro. Iskrena HVALA.

Vsem dobrim ljudem z velikim srcem, tudi takim, ki na skrito pomagate, želimo doživete blagoslovljene praznike, naj vam vstali Kristus prinese vero upanje in dobroto.

VESELO ALELUJO!

Skupina Karitas

TEŽKO NALOGO SI ZADAJAMO ...

Pred nami je čas priprave pastoralnega načrta vseh cerkvenih organizmov, ki temelji na spoznanju, da moramo za prednostno nalogo sprejeti poglobitev in utrditev osebne vere. Ta misel mi je še posebno blizu oziroma, če hočete, pri srcu zato, ker meče luč tudi na našo preteklost. Osebno odgovornost smo vse prevečkrat prepuščali ljudem, ki so nas vodili. Vse prevečkrat smo se nekritično prepuščali vplivom »družbe«.

Vsak izmed nas bi se moral ob nastajanju strategije tega načrta vprašati, kako se me dotika.

V nadaljevanju razmišljam o petem izzivu, ki je izpostavljen v slovenskem pastoralnem načrtu. Ta ima prednost pred drugimi in je pomemben za našo prihodnost; glasi se takole: ODPUŠČANJE IN SPRAVA. Vsebina sloni na znanih svetopisemskih besedah »Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo« (Lk 23,43). Te besed so zapisane tudi pred nedavnim napisanem krovnem dokumentu slovenskega pastoralnega načrta z naslovom »Pridite in poglejte«. Tega je leta

2012 izdala Slovenska škofovska konferenca. Zapisano besedilo predstavlja eno izmed strategij, s pomočjo katerih bomo (ali vsaj poizkušali) v skladu z osebnim mnenjem uresničiti celovit načrt prenove, ko si bomo prizadevali za novo evangelizacijo.

»Odpuščanje in sprava« je ena izmed najbolj oprijemljivih preizkušenj, ki nas dnevno spremljajo. Ali bomo zmogli odpuščati drug drugemu na medosebni, sosedski in širše družbeni ravni? In ali je dovolj, da vsaj kristjani, ki najglasneje sprejemamo ljubezen do bližnjega kot življenjski moto, naredimo kaj več na poti odpuščanja krivic in sprejemamo drug drugega take, kakršni smo in kakor se vsak dan srečujemo? Kako bomo sprejeli in razumeli vse, kar drug drugemu poočitamo vsak dan, tudi, recimo, na naši politični sceni?

Kako razumeti in sprejeli očitek, da smo vsi, ki ne mislimo kot govorniki, ki nas razglašajo za narod hlapcev, na napačni poti?

Še prav posebej pa bi si želel tiste duhovne moči, ki bi mi pomagala razumeti tiste, ki spodbujajo mlade k nasilnemu, za nas čas nepojmljivemu pisanju grafitov, kot je na primer grafit o klanju kristjanov v Ljubljani na Zaloški c., 2013.

Ali smo sposobni sprejeti drug drugega v vsej svoji drugačnosti?

Vprašanje, ki se mi ob vsem tem postavlja, ali je v naših medsebojnih odnosih še vedno prisotna demonska psihologija, katere srčika je napuh in iz njega sledeča zavist, kot je zapisal Fabrice Hadjard (2010), znani francoski filozof in mislec.

Tiho mi po več letih in še vedno stopa pred oči posmehljiv nagovor vaškega političnega veljaka iz naših logov, ki je v manjši razigrani družbi navrgel misel z besedami: »Tudi vi ste na vrsti in pod kontrolo«. Opozorilo, ki je takrat mlade, ki so bili tam zbrani, za nekaj časa zresnila. Ali je taka miselnost tudi danes še prisotna?

V meni je takratni in prav tako dan današnji poziv h »klanju ...« spodbudil odpor. Leta sem potreboval, da sem sprejel »drugačno« logiko tistih, ki so se ali se še morda imajo za drugačne in pravičnejše.

Čeprav je to za neverne morda nesprejemljivo, pa vendar danes sprejemam krščansko razumevanje sprave, ki naj začne proces sprave pri žrtvi in ne krivcu – in to velja tudi v primerih, ko je žrtev utrpela bolečino ali krivico s strani katoličanov.

»Vzor za prvenstvo žrtve prihaja s križa,« je zapisano v slovenskem pastoralnem načrtu. Težko in samo z Božjo pomočjo uresničljivo nalogo si zadajamo.

Pavel Mihevc

Z 29. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS smo člani začeli s pripravami na Farni dan, ki bo 23. junija 2013.

Farno praznovanje bo letos potekalo pod geslom PRIDI IN POGLEJ! Geslo se kot vsa leta doslej navezuje na temo pastoralnega leta. Krovni dokument slovenskega pastoralnega načrta, v katerega je usmerjeno delo župnijskih pastoralnih svetov v tem pastoralnem letu, namreč nosi naslov *Pridite in poglejte.*

V študijskem delu smo obravnavali sedmo temo iz Gradiva za župnijske pastoralne svete Leto vere z naslovom *Pastoralni izzivi – 2. Del.* Četrti izziv SOČUTJE IN PRAVIČNOST od nas zahteva, da se odločamo za solidarnost, ki naj raste iz pristnega sočutja in prispevamo k pravičnosti, tako da vse, kar v odnosu do materialnih dobrin in denarja pričakujemo od širše družbe, gospodarstva in politike, udejanjamo sami. Peti izziv pa je ODPUŠČANJE IN SPRAVA: Slovenci smo razdeljen narod in krivice iz polpretekle zgodovine še bolijo. Delitve pogosto prehajajo v sovražna čustva in se prenašajo na nove rodove. Naloga kristjanov pri tem je, da prispevamo k notranjem miru posameznikov ter splošni kulturi sprave in odpuščanja. Vendar sprava ni nekaj, kar lahko naredimo ali dosežemo sami, temveč je Božje delo, pri katerem smo lahko soudeleženi. Običajno želimo spravo doseči s pritiskom na krivca, da bi spoznal svojo krivdo in se pokesal. Vendar pa se Bog najprej obrača k žrtvi, s svojo milostjo najprej ozdravlja njo in preko nje seže do krivca. Poznati resnico o obremenjujoči preteklosti pomeni poznati resnico o žrtvah, njihovem trpljenju, smrti in mučeništvu. Prvi kristjani niso preklinjali mučiteljev, ampak so častili svoje mučence. Spravo onemogoča tudi prevelika jeza ali želja po maščevanju s strani žrtev oz. njihovih potomcev, čeprav večina slovenskih žrtev komunizma ne goji želje po maščevanju. Pri odpuščanju gre najprej za odločitev ter presega politično poravnavo krivic in kesanje zločinca.

Predstavnica Župnijske Karitas v ŽPS je povedala, da bo od 22. do 25. maja 2013 romanje ŽK v Medžugorje, Dubrovnik in Črno Goro. Prostih je še nekaj mest. Cena romanja je 250 evrov, prijave zbira Elka Kokalj.

V Miklavževem vrtcu so ustanovili sklad Miklavžek, ki bo zbiral sredstva za pomoč otrokom in družinam. Starši otrok v vrtcu so tudi pripravili akcijo, v kateri zbirajo denar za nakup otroškega vozička za prevoz šestih otrok.

Urnik svetih maš se bo ob delavnikih spremenil, ko se bo ura prestavila z zimskega na poletni čas. Od 2. aprila dalje bo med tednom večerna sveta maša ob 19. uri.

Petra Rok

V sklopu Nikolajevih srečanj Vas Župnija Dolnji Logatec
vabi na srečanje z naslovom

KRISTJAN PRED IZZIVI SODOBNE DRUŽBE:

ŽIVLJENJE, DRUŽINA IN VERA

v četrtek, 11. aprila 2013 ob 20. uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.

Gost večera bo
p. Tadej Strehovec.

Kristjani v Sloveniji se soočamo s številnimi izzivi, kako živeti svojo vero v svojih družinah, na delovnem mestu in v javnosti. Ob tem se lahko vprašamo, v čem se kristjani razlikujemo od drugih družbenih skupin, kakšen odnos imamo do življenja in družine ter zakaj je vera pomemben del življenja vsakega izmed nas. Na srečanju se bomo poleg teh vprašanj dotaknili tudi nekaterih pojavov verske nestrpnosti v naši družbi, ki kristjanom preprečujejo izgradnjo pozitivne samopodobe oz. preverjajo kvalitete naše osebne vere. Ob tovrstnih preizkušnjah in dogodkih življenja nam Jezus vedno znova govori: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta!« Ali res verujemo v te besede Vstalega?

Povabite tudi znance in prijatelje!

Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar, s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.

O predavatelju

Tadej Strehovec je član Reda manjših bratov (frančiškanov). Študiral je na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer je leta 2005 tudi doktoriral. V okviru podoktorskega študija je leta 2005 magistriral iz aplikativne etike na Katholieke Universiteit Leuven (Belgija). Je član Skupine za bioetiko pri COMECE (Belgija) (2010) ter član Skupine evalvatorjev in strokovnjakov za etiko pri Evropski komisiji (2006). Od leta 2006 je asistent pri Katedri za cerkveno pravo in moralno teologijo. Od leta 2007 je član in glavni tajnik Komisije Pravičnost in mir pri SŠK, v začetku maja pa bo nastopil službo generalnega tajnika in tiskovnega predstavnika SŠK.

KOLEDAR

APRIL

2013

Christus resurrexit! Resurrexit vere!

Hristos voskrese! Voistinu voskrese!

Kristus je vstal! Zares je vstal!

1. april – velikonočni ponedeljek, sv. maša ob 8. in 10. uri;

5. april – obisk bolnikov, sv. maša ob 19. uri, po sv. maši molitvena skupina in srečanje mladine;

6. april – od 17.–19. ure čaščenja Najsvetejšega in spovedovanje;

7. april – 2. velikonočna nedelja – bela, nedelja Božjega usmiljenja, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 20. uri 1. zakonska skupina;

8. april – po sv. maši srečanje Karitas in kateheti;

9. april – ob 19. uri sv. maša, po sv. maši srečanje voditeljev birmanskih skupin;

11. april – ob 20. uri predavanje v Jožefovi dvorani;

12. april – po sv. maši molitvena skupina in srečanje mladine;

13. april – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

14. april – 3. velikonočna nedelja sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 20. uri srečanje 2. zakonske skupine;

15. april – ob 19. uri sv. maša, nato srečanje ŽPS;

16. april – ob 19. uri sv. maša nato kateheza za birmance in starše;

18. april – ples v Jožefovi dvorani;

19. april – ob 19. uri sv. maša, po sv. maši molitvena skupina in srečanje mladine

20. april – od 17.-19, ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

21. april – 4. velikonočna nedelja – Dobrega pastirja, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 19. uri srečanje 3. zakonske skupine;

22. april – ob 20. uri priprava na sv. krst;

23. april – po sv. maši FILM v Jožefovi dvorani;

26. april – po sv. maši molitvena skupina in srečanje mladine;

27. april – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

28. april – 5. velikonočna nedelja – KRSTNA, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 20. uri 4. zakonska skupina.

Izdaja župnija Dolnji Logatec, odgovarja Janez Kompare, župnik